

عنوان مقاله:

بررسی چرایی مرجعیت خداوند در ضمائر «متکلم مع الغیر» قرآن

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم قرآنی، دوره 7، شماره 28 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سید ابراهیم مرتضوی

اصغر طهماسبی بلداجی

لیلا قنبری

خلاصه مقاله:

در قرآن کریم خداوند متعال در استناددهی به خود گاه با لفظ مفرد متکلم وحده و گاه با لفظ جمع متکلم مع الغیر یاد می کند؛ درباره متکلم وحده جای هیچ شک و تردیدی نیست؛ اما در استناددهی ضمائر متکلم مع الغیر به خداوند پرسش اساسی درباره چگونگی انطباق لفظ جمع با وحدانیت باری تعالی است. در این باره دانشمندان بلاغت و تفسیر اقوال متعددی را بیان داشته اند. جستار پیش رو با رویکردی ادبی - تفسیری، با تکیه بر اقوال علمای بلاغت و تفسیر این مهم را مورد بررسی قرار داده است؛ نتیجه آنکه استناد لفظ جمع متکلم مع الغیر درباره خداوند متعال متأثر از عوامل مهمی از جمله: بیان عظمت و قدرت خداوند، بزرگداشت فعل الهی، تکریم کسانی که فعل الهی درباره آنان انجام شده است، نقش آفرینی فرشتگان و وسائط دیگر در تحقق فعل، اشاره به ذات و اسماء و صفات خداوند و تسبیب و تشریک علل و اسباب است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1957242>

